

Isus, luând un ștergar de in, S-a încins

Isus, luând un ștergar de in, S-a încins

„Isus, știind că Tatăl Îi dăduse toate în mâini și că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu Se duce, Se ridică de la cină și își pune deoparte hainele și, luând un ștergar de in, S-a încins" (Ioan 13.3-4).

Praiubitul nostru Domn apare în acest fragment învăluit de un har infinit, Îl vedem cu un lighean, încingându-Se cu un ștergar și aplecându-Se să spele picioarele ucenicilor Săi. Domnul Isus, Fiul lui Dumnezeu, Creatorul și Susținătorul universului, este acolo ca să spele, eu mâinile Sale sfinte, picioarele celor care Îl urmau, să-i spele de toate petele pe care le-au căpătat, cunoscute sau necunoscute de ei înșiși. Demnitatea și gloria Persoanei Sale preamăresc harul acestui act, la picioarele pătate ale unui păcătos. Dar gloria Domnului este așa de mare, încât umple tot spațiul dintre cele două poziții extreme. Domnul Isus poate să pună o mână pe tronul lui Dumnezeu și cealaltă pe picioarele sfinților Săi și să formeze, în El Însuși prețiosul și tainicul lanț care le leagă pe amândouă.

„Isus, știind că Tatăl Îi dăduse toate în mâini și că de la Dumnezeu a ieșit și la Dumnezeu Se duce, Se ridică de la cină și își pune deoparte hainele și, luând un ștergar de in, S-a încins. Apoi toarnă apă în vasul de spălat și a început să spele picioarele ucenicilor și să le șteargă cu ștergarul cu care era încins" (versetele 3-5).

Să observăm deci: Isus, știind că toate lucrurile erau în mâinile Sale, de unde a venit și unde Se duce, face această lucrare atât de profund semnificativă, să spele El picioarele ucenicilor Săi; ce har minunat! Și ce bogății avem în El! Ce adevărat este că Isus ne urmează în toate diferitele etape ale istoriei noastre spirituale și ne dă exact lucrul de care avem nevoie! El ne găsește întâi zdrobiți sub greutatea vinovăției noastre și, prin prețiosul Său sânge, ne eliberează de povara noastră, aruncând-o în apele puternice ale iertării divine.

Pe scena corupției pe care o avem de traversat, El ne spală zi după zi de petele care se alipesc în mod inevitabil de noi, pentru ca să apărem înaintea lui Dumnezeu curați de tot și să mergem în locul sfânt cu picioarele spălate de Isus. El purifică conștiința noastră prin sângele Său și căile noastre prin Cuvântul Său.

Ce imensă ușurare pentru inimile noastre! Domnul Isus ne-a curățat și tot El ne menține curați. Nu mai este urmă de pată nici pe conștiință, nici pe picioarele celui mai slab dintre membrii familiei credinței. Această curățire completă este în acord cu aceea a sanctuarului. Tot ceea ce vedea Dumnezeu pe conștiința mea a fost șters prin sângele Domnului Hristos; și tot ce vede El în căile mele este curățit prin Cuvânt, în așa fel că eu sunt „curat de tot".

Lucrarea ștergarului și a ligheanului nu încetează nici o clipă. Dacă n-am fi asigurați printr-o autoritate divină, ce am face noi? Am fi într-o stare de suflet nenorocită, temându-ne că nu este totul în ordine; sau am avea o concepție foarte puțin înaltă despre sfințenia poziției noastre. Dar când, prin credință, Îl vedem pe Domnul Isus cu ștergarul și cu ligheanul, tainic, atunci - având viziunea cea mai înaltă a purității poziției în care ne-a așezat sângele Lui - inimile noastre se bucură de o pace adâncă, pentru că știm că Cel care a fost ținut pe cruce ca să ne introducă acolo este «încins» acum pentru a ne menține în această poziție.

Nu este nevoie să punem nici o clipă în discuție aplicarea deplină a acestor fapte față de propriile noastre suflete; cât este de sigur că Domnul Hristos a spălat picioarele celor care erau așezați în jurul Lui în timpul ultimei cene, tot atât de sigur este că El spală picioarele noastre și va continua s-o facă până în momentul când vom fi cu toții pe panajul de aur al sanctuarului.

„Iubind pe ai Săi, care erau în lume, i-a iubit până la capăt" (versetul 1). Da, trecând prin toate schimbările acestei lumi, dragostea Sa rămâne până la sfârșitul vremurilor. Dragostea Domnului Isus nu este de o zi, de o lună sau de un an, ci eternă. Ce a făcut timp de nouăsprezece secole mai face și acum și va mai face până când nu vom mai avea nevoie. Și atunci „Se va încinge și îi va pune să stea la masă și, apropiindu-Se, le va sluji" (Luca 12.37). Aceasta va fi în gloria împărăției. Noi suntem legați de El pentru totdeauna, nu numai prin numeroasele noastre nevoi, ci prin puterea atracției prețioasei Sale Persoane.

Da, suntem tot așa de sigur cuprinși în acțiunea tainică din Ioan 13, cum suntem în mijlocirea puternică din Ioan 17. De acestea suntem asigurați prin propriile Sale cuvinte de dragoste când spune: „Și nu cer numai pentru aceștia, ci și pentru cei care cred în Mine prin cuvântul lor" (Ioan 17.20), precum și prin expresia semnificativă: „Ai Săi ... până la capăt" (Ioan 13.1).

Iată de ce, pentru a păstra în inimile noastre o mângâiere și o pace continuă, Domnul Isus nu încetează niciodată să ne spele picioarele. El ni le-a spălat deja, astfel că nu mai avem nevoie să fim spălați din nou; dar picioarele și căile noastre au nevoie să fie curățate în mod constant și aceasta El o face pentru noi fără întrerupere, de dimineață până seara și de seara până dimineața. El o face întotdeauna, pentru că avem întotdeauna nevoie; nu numai când am făcut vreo greșală de care avem cunoștință, ci tot timpul picioarele noastre au nevoie să fie spălate și aceasta o face Dumnezeu Însuși pentru noi; altfel, nu am avea parte cu El.

Petru, ca mulți alții din zilele noastre, nu înțelegea în totalitate sensul și scopul actului Domnului Isus; el gândea că a împlini o asemenea slujbă era un lucru umilitor pentru Preaiubitul lui Stăpân, atunci când aceasta era o rază strălucitoare a gloriei Sale morale. Într-un sens, scena transfigurării de pe munte nu a fost o mărturie mai strălucitoare a gloriei Sale morale decât aceea din Ioan 13. Dar Petru nu înțelegea și de aceea refuză la început să-L lase pe Domnul Isus să-i spele picioarele; dar când Domnul îi spune despre teribilele consecințe ale acestui refuz, el strigă: „Doamne, nu numai picioarele mele, ci și mâinile și capul" (Ioan 13.9). Era o nouă greșală, pentru că bietul Petru se înșela adesea, cu toate că inima îi era dreaptă.

Marele adevăr este acesta: din moment ce o persoană crede în Domnul Isus, ea este „curată de tot", purificată prin sângele Domnului Isus; ca urmare, ea nu are nevoie să fie spălată din nou. Adoratorul odată curățit nu mai are conștiința păcatului (Evrei 10). Ideea unei spălări repetate va coborî valoarea sângelui la nivelul celui al taurilor și al țapilor. A fi spălat în sângele Domnului Isus înseamnă a fi în ochii lui

Dumnezeu perfect pentru totdeauna. Ce ne mai trebuie?

Domnul Isus răspunde că nu trebuie nimic în plus decât spălarea picioarelor noastre. Și de ce este necesară aceasta? Pentru că cel credincios este prin el însuși o biată creatură slabă și mizerabilă și, în afară de aceasta, el traversează o scenă coruptă și corupătoare.

Inexprimabilă binecuvântare să știm că Domnul Isus este totdeauna încins cu ștergarul Său ca să spele toate petele pe care le facem în mersul nostru zilnic, așa fel încât să putem totdeauna să fim menținuți în mod practic în poziția în care ne-a introdus sângele Domnului Isus! Putem spune: «O, Hristos, Tu ești îndeajuns pentru orice! Binecuvân tat să fie Dumnezeu că ne-a dat o asemenea resursă!»

Să putem să ne dăm seama mai mult de aceste adevăruri și astfel să devenim în stare să urmăm exemplul pe care ni-l prezintă Domnul în acest prețios capitol. „V-am dat un exemplu, pentru ca, așa cum v-am făcut Eu, să faceți și voi” (versetul 15). Și cum putem noi să facem aceasta? Trăind în comuniune cu Domnul Hristos, vom fi capabili să curățim căile celorlalți prin Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă văd pe un frate urmând un drum rău, adoptând obiceiuri urâte sau luând parte la o asociație necurată, eu pot să aduc Cuvântul și să i-l aplic, pentru ca el să fie în întregime eliberat de acest rău.

(extras din Le Mess. Ev., 1946)

clickbible.org